

לעילוי נשמת
שלום בן משה

שנן את המשנה בעל פה בקלות

Memorize the Mishnah, very, very easily

מגילה

פרק א'

א א מ נ ב ע ב
 ע ב ע ב ע ב
 ב ע ל פ ו י ב
 ה ח מ ? ב נ ק
 ב ע פ ו א ג ק
 ב ע א ש מ ל
 ה

ב ב פ ו א י ע
 ב ב ק א ב ב
 ו ח ל ח ל ב א
 ב ב פ מ ל ה
 ו א ג ק ב ב ו
 ח ל ח ל ב ב ב
 ו א ג ק ב ב ו
 ח ל

ח ל ע ש פ מ ל
 ה ו א ג ו ח
 ק ב ב ח ל ב פ
 ו א ג מ ו ל
 ה ו ח ל ח ל
 א ה פ מ ל ה
 ו א ג ק ב ב ו
 ח ל

א א ה ע א פ ש ב
 ע ב פ מ ה ו פ
 ב א מ ו מ א ו
 ע פ ו ב ו ו
 מ ו מ

מגילה

פרק א'

א מגילה נקראת באחד עשר, בשנים עשר, בשלושה עשר, בארבעה עשר, בחמישה עשר, לא פחות ולא יותר. כרפין המוקפין חומה מימות יהושע בן נון קורין בחמישה עשר. כפרים ועיירות גדולות קורין בארבעה עשר, אלא שהכפרים מקדימין ליום הכניסה.

ב כיצד? חל להיות יום ארבעה עשר בשני, כפרים ועיירות גדולות קורין בו ביום, ומוקפות חומה למחר. חל להיות בשלישי או ברביעי, כפרים מקדימין ליום הכניסה ועיירות גדולות קורין בו ביום, ומוקפות חומה למחר. חל להיות בחמישי, כפרים ועיירות גדולות קורין בו ביום, ומוקפות חומה למחר.

חל להיות ערב שבת, כפרים מקדימין ליום הכניסה, ועיירות גדולות ומוקפות חומה קורין בו ביום. חל להיות בשבת, כפרים ועיירות גדולות מקדימין וקורין ליום הכניסה, ומוקפות חומה למחר. חל להיות אחר השבת, כפרים מקדימין ליום הכניסה, ועיירות גדולות קורין בו ביום, ומוקפות חומה למחר.

ג איזו היא עיר גדולה? כל שיש בה עשרה בטלנים. פחות מכאן, הרי זה כפר. באלו אמרו מקדימין ולא מאחרין, אבל זמן עצי פהנים ותשעה באב ותגיגה וזקקהל, מאחרין ולא מקדימין.

מגילה

פרק א'

א ע פ ש מ ו מ
מ ב ו ו ל
א ר י א מ ש
ב ו א מ ש ג ל
ב ו ב א ק א א

ד ק א ה ב ה
ו ה ק א ב ה
א ב א ה ל ה א
ק ה ו ל

ה א ב י ט ל א א ג
ב א ב ש ל ה א
ש ז ב א ו ז ב

ו א ב ה ה מ ל
מ מ א א ד ה ו ש
ע ב א ג א ב ג ל
א ש ח ב ו א

ז א ב ז ה ש ר ל
ש א א ק א ב מ
ל מ א פ ו א ב
ט מ ה ל מ ה א
ת ו

ח א ב ס ל ו א
ש ג ב ל ו
ו א ג א א ר
ש ב ג א א ב ל
ש א י

ט א ב ט מ ב ה
ל ב א ש פ ה
א ב ט מ ל ש א ש י
ה ו ה

י א ב ב ג ל ק א
פ ז ה פ ש ג ו ק
ב ו ש ל ג ו א ק
ב

מגילה

פרק א'

אף על פי שאמרו מקדימין ולא מאחרין, מותרין בהספד ובתעניות ומתנות לאביונים. אמר רבי יהודה: אימתי? מקום שנכנסין בשני ובחמישי. אבל מקום שאין נכנסין לא בשני ולא בחמישי, אין קורין אותה אלא בזמנה.

ד קראו את המגילה באדר הראשון ונתעברה השנה, קורין אותה באדר השני. אין בין אדר הראשון לאדר השני אלא קריאת המגילה ומתנות לאביונים.

ה אין בין יום טוב לשבת אלא אכל נפש בלבד. אין בין שבת ליום הכיפורים, אלא שזה זדונו בידי אדם וזה זדונו בכרת.

ו אין בין המוֹדֵר הנָּאָה מחבירו למוֹדֵר ממנו מאכל אלא דריסת הרגל וכלים שאין עושין בהן אכל נפש. אין בין נזירים לנזבות, אלא שהנזירים חייב באחריותו, ונזבות אינו חייב באחריותו.

ז אין בין זב הרואה שתי ראיות לרואה שלש אלא קרבן. אין בין מצורע מוסגר למצורע מוחלט אלא פריעה ופרימה. אין בין טהור מתוך הסגר לטהור מתוך החלט אלא תגלחת וצפרים.

ח אין בין ספרים לתפילין ומזוזות, אלא שהספרים נכתבין בכל לשון, ותפילין ומזוזות אינן נכתבות אלא אשורית. רבן שמעון בן גמליאל אומר: אף בספרים לא התירו שיכתבו אלא יונית.

ט אין בין פהן משוח בשמן המשחה למרובה בגדים אלא פר הבא על כל המצות. אין בין פהן משמש לכהן שעבר אלא פר יום הכיפורים ועשירית האיפה.

י אין בין בקמה גדולה לבקמה קטנה אלא פסחים. זה הפלל: כל שהוא נדר ונדב, קרב בבקמה. וכל שאינו לא נדר ולא נדב, אינו קרב בבקמה.

מגילה

פרק א'

א	ל	ש	ב	א	י"א
ש	ו	ק	ק	א	ש
	ה	ל		ו	ב
מ	ל	ג	ק	ק	פ
	ה	א	ש	ק	ה
	ה	א	א	?	ו

מגילה

פרק א'

י"א אין בין שילה לירושלים, אלא
שבשילה אוכלים קדשים קלים ומעשר שני
בכל הרואה, ובירושלים לפנים מן החומה.
כאן וכאן קדשי קדשים נאכלים לפנים מן
הקלעים. קדושת שילה יש אחריה היתר,
וקדושת ירושלים אין אחריה היתר.

